

รถไฟฟ้า เชื่อม 3 สนามบิน วัดใจ “ผู้บริหาร” ซี.พี.

คงทราบกันดีแล้วว่าการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อสัปดาห์ที่แล้วที่ประชุมได้อนุมัติและเห็นชอบให้การรถไฟแห่งประเทศไทยร่วมลงทุนในโครงการรถไฟฟ้าความเร็วสูงเชื่อม 3 สนามบินกับกลุ่มกิจการร่วมค้าเครือเจริญโภคภัณฑ์โฮลดิ้งฯ หรือ CPH และพันธมิตรในวงเงิน 149,650 ล้านบาท

โดยมีรายละเอียดต่างๆที่เกี่ยวข้องอีกหลายประเด็น ที่ผมขออนุญาตไม่นำมาลงในคอลัมน์นี้ ท่านที่สนใจสามารถค้นหาอ่านข่าวได้จากหนังสือพิมพ์และข่าวออนไลน์ต่างๆที่ลงกันไว้อย่างละเอียดแล้ว

ผมไม่เห็นด้วยกับโครงการนี้ และได้แสดงเหตุผลคัดค้านไว้ตั้งแต่ต้นว่าเป็นโครงการที่เสี่ยงมากและอาจนำไปสู่การสูญเปล่าของการลงทุนก่อนมีมาจากเงินงบประมาณที่จะไปสนับสนุนโครงการนี้ในที่สุด

แต่เมื่อทุกฝ่ายเห็นว่าโครงการนี้จำเป็นต้องเกิดเพราะเป็นโครงการแรกของ EEC หรือระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก เพื่อเรียกความเชื่อมั่นจากนักลงทุนผมก็คงทำอะไรไม่ได้ นอกเสียจากจะยอมถอยและหันมาฝากความหวังเอาไว้ก่อนที่จะเลิกเขียนถึงเรื่องนี้

ความจริงผมก็เขียนอย่างที่เล่นที่จริงไปแล้ว โดยฝากให้ CPH ซึ่งต่อไปนี้จะขออนุญาตเรียกอย่างสั้นๆง่ายๆ เพื่อความเข้าใจของชาวบ้านว่าเครือ ซี.พี. ขอให้ช่วยดูแลโครงการนี้ให้ดีที่สุด

เพราะท่านเองก็ต้องเอาเงินมหาศาลมาร่วมทุนด้วยเช่นกัน หากไม่ดูแลให้ดีที่สุดในเครือ ซี.พี.ก็จะเป็นฝ่ายสูญเสียด้วยเช่นกัน

เผอิญว่าในช่วงที่ผมเขียนครั้งที่แล้วก่อนหน้าโครงการนี้ จะผ่านคำว่ากรม “เสียค่าโง่” หรือการที่ฝ่ายรัฐถูกภาคเอกชนที่มาร่วมทุนฟ้องเรียกค่าเสียหายค่าล้างอิตในหน้าหนังสือพิมพ์

ผมก็เอาคำว่า “เสียค่าโง่” มาฝากเครือ ซี.พี.ไว้ว่าถ้าโครงการนี้ล้มเหลวในอนาคต และมีอะไรผิดพลาดจากฝ่ายข้าราชการเกิดขึ้นขอความกรุณา ซี.พี.อย่าได้ฟ้องเรียกค่าโง่เลย

ที่จะเขียนอีกครั้งในวันนี้ก็เพราะเห็นว่าเรื่องผ่าน กรม.เรียบร้อยแล้ว

เหลือเพียงการลงนามในสัญญาต่างๆเท่านั้น คงเป็นโอกาสที่ดีที่จะฝากความในใจและสิ่งที่ผมห่วงใยให้แก่เครือ ซี.พี.เป็นครั้งสุดท้าย

ประกอบกับผมได้อ่านจากเฟซบุ๊กของ สำนักข่าวอิศรา เมื่อไม่กี่สัปดาห์ที่ผ่านมาเองว่า ในการประชุมสัมมนาผู้บริหารระดับสูงของ ซี.พี. คุณ สุภชัย เจียรวนนท์ ประธานคณะผู้บริหารของ ซี.พี. ได้ขึ้นบรรยายและกล่าวถึงโครงการรถไฟฟ้าความเร็วสูงเชื่อม 3 สนามบินไว้ตอนหนึ่ง ดังนี้

“โครงการดังกล่าวเป็นการลงทุนที่มีความเสี่ยงและได้ผลตอบแทนในอัตราที่ไม่สูง แต่เหตุผลสำคัญที่เครือสนใจจะเข้าไปลงทุน เนื่องจากเป็นโครงการพัฒนาที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ ประชาชน และสังคมที่เครือข่ายถือเป็นแนวทางปฏิบัติ”

“ถึงแม้จะยากและมีความเสี่ยงสูง แต่เครือ ซี.พี.จะใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ รวมทั้งจะดึงคนเก่งจากทั่วโลกมาช่วยกันทำให้สำเร็จ เพราะโครงการนี้ถือเป็นโครงสร้างพื้นฐานแรกของเขตพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออก หรือ EEC ซึ่งจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของอาเซียน และสามารถส่งเสริมประเทศเพื่อนบ้านในแถบ CLMV (กัมพูชา ลาว เมียนมา เวียดนาม) ให้เติบโตไปพร้อมๆกัน”

ผมขอขอบคุณ คุณสุภชัยไว้ ณ ที่นี้ ที่ได้กล่าวประโยคนี้นี้ทำให้ความเคลือบแคลงของผมคลี่คลายลงไปเป็นอันมาก... โดยเฉพาะความรู้สึกที่เคยระแวงสงสัยว่า ซี.พี.ก็คงเหมือนกับบริษัทเอกชนจำนวนมากในโลกนี้ที่มุ่งหวังในผลกำไรมากกว่าอื่นใด

แต่พอได้ยินคำว่า “พัฒนา” คำว่า “ประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน” รวมไปถึงการที่จะเป็น “แกนกลางของอาเซียน” ในฐานะคนแก่ที่เคยทำงานด้านการพัฒนาประเทศมากกว่า 30 ปี ก็เกิดความรู้สึกขึ้นว่าคนคนนี้เป็นพวกเดียวกัน พูดภาษาเดียวกัน

คงไม่ใช่แค่ธุรกิจที่คิดจะกอบโกยสถานเดียวเหมือนนักธุรกิจอื่นๆ จึงขออนุญาตที่จะฝากโครงการนี้ ซึ่งมีมูลค่าประมาณ 224,500 ล้านบาท ซึ่งอีกส่วนหนึ่งคุณและพันธมิตรจะร่วมลงทุนกับรัฐเอาไว้ด้วย คราวนี้ผมจะไม่พูดแบบที่เล่นที่จริงแบบทุกๆครั้งที่เคยเขียนมาอีกแล้ว... มีแต่ที่จริงอย่างเดียว ว่าอย่าลืมคำพูดข้างต้นเสียนะครับคุณสุภชัย นี่คือการเพื่อการพัฒนาประเทศ โครงการที่ทั้งบริษัทคุณและการรถไฟของผม (เพราะใช้เงินภาษีพวกผม) มีความเสี่ยงร่วมกัน ขอให้ทำให้ดีที่สุด หุ่่มเท่าที่สุดอย่างที่คุณให้คำมั่นสัญญาไว้ ผมขออวยพร (จากใจจริง) ขอให้โครงการนี้ประสบความสำเร็จ.

“ชุม”